

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศทางการบริหารจัดการ
ทางการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยทางอายุรกรรม : กรณีศึกษา โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารการพยาบาลซึ่งได้แก่พยาบาลวิชาชีพทุกคนใน
หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง อายุรกรรมชาย กุมารเวชกรรม ทุกคนทั้งที่ทำหน้าที่หัวหน้าหอผู้ป่วย 3
คน และพยาบาลประจำการ 17 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ

ระยะที่ 2 ระยะศึกษาปัญหา และสร้างระบบสารสนเทศ

ระยะที่ 3 ระยะทดลองใช้ระบบ

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยขออนุมัติดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศทางการ
บริหารจัดการทางการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยอายุรกรรม และจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ
โครงการ ที่แจ้งวัตถุประสงค์การวิจัยการดำเนินการวิจัยแก่ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการ
พัฒนาระบบสารสนเทศทางการบริหารจัดการทางการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยทางอายุรกรรม
ผู้บริหารการพยาบาลกลุ่มงานการพยาบาล หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย
กุมารเวชกรรม สร้างเครื่องมือประเมินผลระบบสารสนเทศ ได้แก่ แบบวัดความสามารถตัดสินใจ
แก้ปัญหาทางการบริหารจัดการพยาบาล 3 ขั้นตอน คือ การระบุปัญหา ระบุสาเหตุ และกำหนดวิธี

การแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลองและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อข้อมูล/สารสนเทศทางการบริหารการพยาบาลของผู้บริหารการพยาบาล เครื่องมือทั้ง 2 ชุด ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยถือเกณฑ์ 8 ใน 10 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารการพยาบาลหรือผู้ป่วยทางอายุรกรรม โรงพยาบาลราชวิถี จำนวน 30 คน คำนวณความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถการตัดสินใจแก้ปัญหาทางการบริหารการพยาบาลเท่ากับ 0.86 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อข้อมูล/สารสนเทศของผู้บริหารเท่ากับ 0.84

ระยะที่ 2 ระยะศึกษาปัญหา และสร้างระบบสารสนเทศ

ชกร่างระบบใหม่ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารการพยาบาลในหอผู้ป่วยอายุรกรรมเกี่ยวกับความต้องการสารสนเทศทางการบริหารจัดการทางการพยาบาล และปัญหาของระบบสารสนเทศนำผลที่ได้มาจัดสัมมนาร่วมกับคณะกรรมการฯ มาชกร่างระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทางการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยทางอายุรกรรม แล้วนำไปทดลองใช้ในหอผู้ป่วยที่ทำการวิจัยโดยจัดประชุมบุคลากรของหอผู้ป่วยที่ทำการศึกษา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย และทำการวัดผลการดำเนินงานของระบบก่อนสร้างใหม่ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นในระยะที่ 1 จากนั้นทดลองใช้ระบบที่สร้างขึ้นตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2538 ถึงวันที่ 14 มีนาคม 2539 เป็นเวลา 3 เดือน ประเมินผลประสิทธิผลของระบบโดยใช้เครื่องมือชุดเดิม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า t (t -test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพปัญหาของระบบสารสนเทศก่อนการใช้ระบบที่สร้างขึ้น

สภาพปัญหาของระบบสารสนเทศก่อนการใช้ระบบที่สร้างขึ้นมีดังนี้

ด้านโครงสร้างของระบบ ไม่มีการกำหนดองค์การรับผิดชอบการดำเนินการระบบ

สารสนเทศ ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการ และไม่ได้กำหนดงบประมาณเพื่อดำเนินงานของระบบสารสนเทศ

ด้านการดำเนินงานของระบบ การดำเนินงานของระบบ ได้แก่

1.1 การรวบรวมข้อมูล ไม่ได้กำหนดสารสนเทศที่ผู้บริหารการพยาบาลต้องการ ประกอบการบริหารจัดการทางการพยาบาล การรวบรวมข้อมูลซ้ำซ้อน ไม่ครบถ้วน ผู้ดำเนินงานไม่เข้าใจการรวบรวมข้อมูล

1.2 การประมวลผล ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบทุกหน่วยงาน ทำการประมวลผลเฉพาะที่หน่วยงานอื่นต้องการ และประมวลผลเมื่อต้องการใช้ไม่ได้ประมวลผลเตรียมไว้

1.3 การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศ ไม่มีการสำเนาข้อมูลและสารสนเทศที่ส่งให้หน่วยงานอื่น การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศที่หอผู้ป่วยจัดไม่เป็นระบบ ระเบียบเพื่อความสะดวกในการดึงสารสนเทศมาใช้ประกอบการบริหารจัดการทางการพยาบาล

1.4 การนำสารสนเทศไปใช้ ผู้บริหารการพยาบาลยังไม่ค่อยได้นำสารสนเทศไปใช้ประกอบการบริหารจัดการทางการพยาบาล บางท่านยังไม่ทราบประโยชน์และความสำคัญของสารสนเทศในการนำไปใช้ในการบริหารจัดการ และบางท่านยังนำไปใช้ไม่ครบถ้วน
ถูกต้อง

ตอนที่ 2 ระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้น

ระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้นดำเนินการด้วยมือ ใช้เครื่องคิดเลขประกอบในการประมวลผลข้อมูล ประกอบด้วย 2 เรื่อง ได้แก่ 1) โครงสร้างระบบ 2) การดำเนินงานของระบบ

โครงสร้างของระบบ กำหนดให้มีองค์กรรับผิดชอบการดำเนินงานระบบสารสนเทศ กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบดำเนินการ และกำหนดงบประมาณเพื่อดำเนินงาน

การดำเนินงานของระบบ การดำเนินงานของระบบ มีดังนี้

การรวบรวมข้อมูล กำหนดสารสนเทศที่ผู้บริหารการพยาบาลต้องการประกอบการ

บริหารจัดการทางการแพทย์พยาบาลเป็นลักษณะรายงาน ได้แบบฟอร์มรายงาน 30 ชุด (ภาคผนวก จ) กำหนดแบบรวบรวมข้อมูลโดยปรับจากแบบรวบรวมข้อมูลเดิม 4 ประเภท และสร้างขึ้นใหม่ ได้แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูล 24 ชุด (ภาคผนวก ช) พร้อมคู่มือการใช้แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูล 24 ชุด (ภาคผนวก ซ)

การประมวลผลข้อมูล กำหนดผู้รับผิดชอบทุกหน่วยงาน ทำการประมวลผลโดยการแยกประเภท เรียงลำดับ และคำนวณข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ ตามลักษณะของรายงานที่ต้องการ

การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศ เก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศที่ประมวลได้ไว้ในสมุดและแฟ้มตามคู่มือการใช้แบบรวบรวมข้อมูล เพื่อความสะดวกของผู้บริหารการพยาบาลในการดึงข้อมูลไปใช้โดยการแยกประเภทสารสนเทศ 4 ประเภท คือข้อมูลทั่วไปของหอผู้ป่วย ทรัพยากร กิจกรรม สถานการณ์การบริหารงานในหอผู้ป่วย และเก็บสำเนาข้อมูลและสารสนเทศที่ส่งให้หน่วยงานอื่น

การนำสารสนเทศไปใช้ ในขั้นตอนการทดลองใช้ระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้นก่อนการทดลองได้จัดประชุมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง สารสนเทศและการนำสารสนเทศจากระบบไปใช้ในการบริหารจัดการทางการแพทย์พยาบาล ทำให้ผู้บริหารการพยาบาลทราบประโยชน์และความสำคัญของสารสนเทศในการนำไปใช้ในการบริหารจัดการ และสามารถดึงสารสนเทศจากรายงาน 30 ชุด หรือประมวลผลขึ้นใหม่จากแบบรวบรวมข้อมูล 24 ชุด และรายงาน 30 ชุด นำไปใช้ประกอบการบริหารจัดการทางการแพทย์พยาบาล

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้น

หลังจากทดลองใช้ระบบที่สร้างขึ้น พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการตัดสินใจแก้ปัญหาการบริหารจัดการทางการแพทย์พยาบาลจากสถานการณ์จำลองหลังการทดลองใช้ระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 2)
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้บริหารการพยาบาลต่อข้อมูล/สารสนเทศ ในด้านความครบถ้วน เพียงพอ ถูกต้อง ทันเวลา ก่อนและหลังการทดลองใช้ระบบพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประชากรกลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้น ผู้ร่วมวิจัยทุกคนจึงมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ทุกคนให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเดิมของระบบสารสนเทศ กำหนดวัตถุประสงค์ความต้องการสารสนเทศ แสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน การวิจัยใช้เวลาประมาณ 1 ปี ตั้งแต่เริ่มศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ในเดือนเมษายน 2538 ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ จนถึงเดือนมีนาคม 2539 จึงทำการประเมินผลการทดลองใช้ระบบที่สร้างขึ้น

ระบบที่สร้างขึ้นมีประสิทธิผลเนื่องจาก

1. สืบจากการศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริหารการพยาบาล ผู้ประสบปัญหาร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมแสดงความคิดเห็น จะเห็นว่าการรวบรวมข้อมูล ทำให้เกิดปัญหาในการเก็บข้อมูลซ้ำซ้อน ข้อมูลที่เก็บแต่ละครั้งอาจไม่ตรงกัน และข้อมูลที่เก็บไว้ก็เป็นข้อมูลดิบอยู่ในลักษณะที่เป็นตัวเลขและข้อความยังไม่มีการประมวลผล โดยเฉพาะด้านข้อมูลบุคลากรซึ่งสอดคล้องกับ Groot, Forsey และ Cleland (1992) กล่าวถึงการเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานโดยไม่เชื่อมโยงกัน ไม่ปรับปรุงให้ทันสมัยทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลได้ นอกจากนี้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริหารไม่มีการบันทึกไว้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ทำให้ข้อมูลที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมตามความต้องการของผู้บริหารได้ วิธีที่ผู้บริหารปฏิบัติ คือการสั่งให้มีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการเป็นครั้ง ๆ ไป ซึ่งพบว่ามีปัญหา อุปสรรค คือ ข้อมูลที่ได้รับไม่ทันเหตุการณ์ มีความล่าช้า ข้อมูลไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน หรือต้องมีการรวบรวมใหม่ ถ้าต้องการเป็นครั้งคราวและข้อมูลนั้นไม่มีการจัดเตรียมไว้ก่อน ซึ่ง Hussain (1977) ก็มีความเห็นว่า การบริหาร การตัดสินใจในงานขาดประสิทธิภาพเกิดจากการขาดสารสนเทศที่เกี่ยวข้องและต้องการใช้ในการบริหาร

จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า ประชากรเป็นพยาบาลประจำการถึง 17 คน เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติงานเวรดึก เวรบ่าย ซึ่งอยู่ในช่วงยามวิกาลต้องรับผิดชอบงานทั้งด้านบริหาร บริการและวิชาการ และต้องตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ติดตามสนับสนุนและประเมินผลการทำงานของบุคลากรในความรับผิดชอบรวมทั้งจัดอาคารสถานที่ภายในหอผู้ป่วยตลอดจนประสานงานที่เกี่ยวข้อง (ฟาริดา อิบราฮิม, 2528) จึงเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศมากที่สุด

2. การที่ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน คือ ตั้งแต่การกำหนดความต้องการสารสนเทศจนกระทั่งวิธีดำเนินการของระบบสารสนเทศในอนาคตซึ่งผู้บริหารได้แก่ ผู้บริหารโรงพยาบาล คือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล ด้านการพยาบาล คือ หัวหน้าพยาบาล ผู้ช่วยหัวหน้าพยาบาลด้านวิชาการ หัวหน้าหอผู้ป่วยทุกคน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมยศ นาวิกาน (2525) ที่ชี้ให้เห็นว่าการกำหนดเป้าหมาย วิธีดำเนินการ ควบคุมการดำเนินงานของกลุ่มจะทำให้เกิดความสนใจ ร่วมมือและรับผิดชอบในการดำเนินงาน และการที่ประธานคณะกรรมการเป็นผู้บริหารระดับสูงของกลุ่มงานการพยาบาล และผู้อนุมัติโครงการ คือ ผู้บริหารโรงพยาบาล จะทำให้บุคลากรทางการพยาบาลในหอผู้ป่วยให้ความร่วมมือไม่ต่อต้าน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อรุณ รัชชธรรม (2533) ที่กล่าวถึงการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงจะลดลง ถ้าข้อตกลงในโครงการมาจากผู้บริหารระดับสูง ทำให้ลดความขัดแย้งและให้ความร่วมมือภายใต้ความสนับสนุนจากผู้บริหารทุกระดับ และจากแนวคิดของ David Cope (1986) ที่กล่าวว่า การนำการเปลี่ยนแปลงไปใช้ในโรงพยาบาล ควรให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมมากที่สุดตลอดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่การเก็บข้อมูลของปัญหา การหาแนวทางแก้ปัญหาและตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด รวมทั้งการชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับวิธีดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมยศ นาวิกาน (2526) ที่กล่าวถึงกลยุทธ์ในการเปลี่ยนแปลงองค์การที่สำคัญวิธีหนึ่ง คือ การเปลี่ยนแปลงแบบมีส่วนร่วม (Participation change) คือ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเลือก และกำหนดวิธีดำเนินงาน และสอดคล้องกับ อรุณ รัชชธรรม (2530) ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่าผลของการร่วมมือทุกฝ่ายเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากตนเอง

จากการประเมินผลการทดลองใช้ระบบที่สร้างขึ้นความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการบริหารจัดการทางพยาบาลจากสถานการณ์จำลอง ในทุกขั้นตอนของการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) และความพึงพอใจต่อข้อมูล/สารสนเทศในด้านความครบถ้วน เพียงพอ ถูกต้อง ทันเวลาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เนื่องจากสารสนเทศที่ได้รับและการดำเนินงานของระบบผู้บริหารการพยาบาลทุกคนร่วมกำหนดความต้องการ จึงทำให้เกิดความพึงพอใจเพราะการกำหนดข้อมูลที่เป็นต่อการบริหารและจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติจะต้องเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล และผู้ใช้สารสนเทศ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาวดี

ฮัมมี (2536) เรื่องการจัดระบบสารสนเทศบุคลากรเพื่อการบริหารพบว่า ข้อมูลและสารสนเทศจากระบบที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับดีกว่าระบบเดิม ในด้านความถูกต้อง มีคุณค่า ความสมบูรณ์และทันเวลา และจากการศึกษาของ นวลพรรณ เอี่ยมตระกูล (2537) เรื่อง รูปแบบการบริการผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลเลิศสิน โดยสร้างรูปแบบระบบ นำไปใช้ ผลการใช้รูปแบบใหม่ พบว่าผลการดำเนินงานดีขึ้น รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงกว่ารูปแบบเดิม ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ผู้รับบริการ มีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับ Gassert C.A. (1988) ทำการพัฒนา รูปแบบระบบสารสนเทศทางการพยาบาล ที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส โดยวิเคราะห์โครงสร้างของระบบเดิม โดยวิธีประชุมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ 6 คนร่วมแสดงความคิดเห็น สร้างรูปแบบใหม่ ที่กำหนดปัจจัยหลัก ปัจจัยย่อย ปัจจัยนำเข้า การประมวลผล และผลที่ได้รับทดลองใช้กับพยาบาล 75 คน พบว่ารูปแบบที่สร้างขึ้น ทำให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจ และนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดความต้องการระบบสารสนเทศทางการพยาบาล

ดังนั้นประสิทธิภาพของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของสารสนเทศที่มีลักษณะ คือมีจำนวนเพียงพอ ถูกต้อง ทันเวลา จะช่วยให้ผู้บริหารการพยาบาลทันต่อเหตุการณ์ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนางานบริหารการพยาบาลให้ก้าวหน้า ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และความต้องการของสังคม ผู้บริหารการพยาบาลระดับสูงจึงควรมีนโยบายในการจัดให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในแต่ละหน่วยงาน ซึ่งจะนำไปสู่ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพขององค์กร

ข้อเสนอแนะทั่วไป

สำหรับโรงพยาบาลพระนครหรือสุทธา

1. ควรมีการพัฒนา ระบบสารสนเทศในหอผู้ป่วยและหน่วยงานอื่น ๆ ค่อยไปโดยเฉพาะหน่วยงานอื่น ๆ ของกลุ่มงานการพยาบาล เพื่อให้เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารทางการพยาบาลของโรงพยาบาลพระนครหรือสุทธา โดยให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการด้วย
2. ในการใช้ระบบนี้ ควรใช้เวลาในการดำเนินงานมากกว่า 1 ปี เพื่อให้เห็นผลชัดเจนขึ้น เช่น นำสารสนเทศที่ได้รับมาประกอบการวางแผนการพัฒนางานในปีต่อไป หรือ แผนระยะยาว เช่นแผน 5 ปี หรือแผน 10 ปี

3. กลุ่มงานการพยาบาลควรจัดประชุมวิชาการให้ความรู้ เรื่อง ระบบสารสนเทศแก่ผู้บริหารการพยาบาลทุกคน เพื่อจะได้มีความเข้าใจในระบบสารสนเทศ และนำสารสนเทศไปใช้ในการบริหารจัดการ การปฏิบัติการพยาบาลและงานวิชาการที่มีคุณภาพ

สำหรับหน่วยงานอื่น

ลักษณะระบบที่สร้างขึ้น สืบจากการศึกษาสภาพปัญหาของสถานที่ทำการวิจัยแล้วจึงทำการพัฒนาระบบเดิมให้เหมาะสมตามต้องการของพื้นที่และสถานการณ์ขณะนั้น ตามหลักการพัฒนาระบบสารสนเทศ ฉะนั้นการนำระบบนี้ไปใช้ควรมีการศึกษาทั้งด้านทฤษฎีและสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบสารสนเทศ นโยบายของหน่วยงาน กลวิธีที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริหาร และบุคลากรในหน่วยงาน ผลการพัฒนาระบบสารสนเทศของหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อปรับใช้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สำหรับระบบที่สร้างขึ้น ก่อนการดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศ ผู้ที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้เรื่อง สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทางการพยาบาลจึงต้องจัดประชุมเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องสารสนเทศก่อน ในระหว่างการพัฒนาแบบบรรพกาลในการทำงาน ผู้ร่วมงานทุกคนให้ความร่วมมือดี เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องทุกระดับมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน บอกปัญหาที่ประสบ สิ่งที่ต้องการ ร่วมกันกำหนดวิธีดำเนินงาน และร่วมดำเนินงาน การกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนต้องดูความเหมาะสมของแต่ละบุคคล อาจใช้วิธีสอบถามความสมัครใจ ทดลองปฏิบัติ กำหนดให้รับผิดชอบเป็นระยะ ๆ ให้ขวัญ กำลังใจเมื่อผลงานประสบความสำเร็จ ฉะนั้นการดำเนินงานจะไม่ดำเนินไปตามขั้นตอนและเวลาที่กำหนด การรายงานผลการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับทราบ เป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และสนับสนุนในระดับที่ต้องการ

ฉะนั้นก่อนนำไปปรับใช้ ควรวิเคราะห์ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางป้องกันแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดรูปแบบการวิจัยโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม เพื่อควบคุมตัวแปรอื่น และสรุปได้ชัดเจนว่าผลการวิจัยเกิดจากระบบที่สร้างขึ้นไม่ใช่เกิดจากตัวแปรอื่น
2. ควรนำระบบที่สร้างมาศึกษาและปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การปฏิบัติการพยาบาล งานวิชาการ งานวิจัยของหอผู้ป่วย และหน่วยงานต่าง ๆ และกลุ่มงานการพยาบาล
3. เพื่อให้การปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้รวดเร็ว และมีคุณภาพดีขึ้น ควรนำไปศึกษาจัดทำโปรแกรมใช้กับคอมพิวเตอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย